

YANGI O‘ZBEKISTON TA’LIM SIYOSATIDA INNOVATSION YONDASHUVLARNING PEDAGOGIK-STRATEGIK ASOSLARI

Izzatullayeva E'zozxon Ravshanbek qizi

Namangan davlat pedagogika instituti

Pedagogika nazariyasi va tarixi yo'nalishi magistranti

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.21155953>

Annotatsiya: Mazkur maqolada Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatida innovatsion yondashuvlarning mazmuni, ularning pedagogik, boshqaruviy, raqamli va kompetensiyaviy mohiyati ilmiy-nazariy jihatdan tahlil qilinadi. Tadqiqotda ta’lim siyosatining zamonaviy bosqichi faqat o‘quv dasturlarini yangilash jarayoni emas, balki inson kapitalini rivojlantirish, ta’lim sifatini oshirish, raqobatbardosh kadrlar tayyorlash, raqamli transformatsiyani jadallashtirish va ta’lim muassasalarining innovatsion salohiyatini kuchaytirishga qaratilgan tizimli modernizatsiya modeli sifatida talqin qilinadi.

Kalit so‘zlar: Yangi O‘zbekiston, ta’lim siyosati, innovatsion yondashuv, raqamli ta’lim, kompetensiyaviy yondashuv, pedagogik texnologiya, ta’lim sifati, interfaol metod, inson kapitali, ta’lim boshqaruvi.

Abstract: This article analyzes the content of innovative approaches in the education policy of New Uzbekistan, their pedagogical, managerial, digital and competency-based nature from a scientific and theoretical perspective. The study interprets the modern stage of education policy not only as a process of updating curricula, but also as a model of systemic modernization aimed at developing human capital, improving the quality of education, training competitive personnel, accelerating digital transformation and strengthening the innovative potential of educational institutions.

Keywords: New Uzbekistan, education policy, innovative approach, digital education, competency-based approach, pedagogical technology, quality of education, interactive method, human capital, educational management.

Аннотация: В данной статье с научной и теоретической точки зрения анализируется содержание инновационных подходов в образовательной политике Нового Узбекистана, их педагогический, управленческий, цифровой и компетентностный характер. Современный этап образовательной политики рассматривается не только как процесс обновления учебных планов, но и как модель системной модернизации, направленной на развитие человеческого капитала, повышение качества образования, подготовку конкурентоспособных кадров, ускорение цифровой трансформации и укрепление инновационного потенциала образовательных учреждений.

Ключевые слова: Новый Узбекистан, образовательная политика, инновационный подход, цифровое образование, компетентностный подход, педагогические технологии, качество образования, интерактивный метод, человеческий капитал, управление образованием.

Kirish. Yangi O‘zbekiston taraqqiyotining hozirgi bosqichida ta’lim siyosati jamiyatni modernizatsiya qilishning alohida sohasi emas, balki iqtisodiy raqobatbardoshlik, ijtimoiy adolat, ilmiy-texnologik yangilanish va ma’naviy-intellektual yuksalishning strategik asosi sifatida namoyon bo‘lmoqda. Chunki globallashtirish, raqamli iqtisodiyot, sun’iy intellekt, mehnat bozorining tezkor o‘zgarishi, kasblar tarkibining yangilanishi hamda fuqarolarning hayot davomida o‘qishga bo‘lgan ehtiyoji ta’lim tizimidan an’anaviy reproduktiv modeldan innovatsion, kompetensiyaviy va natijaga yo‘naltirilgan modelga o‘tishni talab qilmoqda. Shu jihatdan Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlarni o‘rganish, ularning nazariy va amaliy asoslarini tahlil qilish, ta’lim jarayoniga joriy etilayotgan yangiliklarning pedagogik samaradorligini ilmiy mezonlar asosida baholash bugungi pedagogika fanining dolzarb vazifalaridan biri hisoblanadi[1]. Ta’lim siyosatining innovatsion mohiyati, avvalo, ta’limni faqat bilim berish jarayoni sifatida emas, balki shaxsning mustaqil fikrlashi, ijodiy izlanishi, ijtimoiy mas’uliyati, kasbiy moslashuvchanligi va raqamli savodxonligini shakllantiruvchi murakkab ijtimoiy-pedagogik tizim sifatida tushunishda namoyon bo‘ladi. Bunday yondashuvda maktabgacha ta’limdan oliy ta’limgacha bo‘lgan barcha bosqichlar o‘zaro uzviy bog‘langan, maqsadlari aniq belgilangan, mazmuni kompetensiyaviy natijalarga yo‘naltirilgan, boshqaruvi esa ma’lumotlarga asoslangan ochiq va shaffof tizimga aylanishi lozim. Natijada ta’lim siyosati normativ hujjatlar yig‘indisi darajasidan chiqib, real pedagogik amaliyotni o‘zgartiruvchi, o‘qituvchi va ta’lim oluvchi faoliyatida yangi sifatni yuzaga keltiruvchi strategik mexanizm vazifasini bajaradi[2].

O‘zbekiston Respublikasi oliy ta’lim tizimini 2030-yilgacha rivojlantirish konsepsiyasida ta’lim sifatini yaxshilash, raqobatbardosh kadrlar tayyorlash, fan, ta’lim va ishlab chiqarish integratsiyasini kuchaytirish, ilmiy va innovatsion faoliyatni samarali tashkil etish, xalqaro hamkorlikni rivojlantirish kabi vazifalar belgilangan. Mazkur konseptual yo‘nalishlar ta’lim siyosatida innovatsion yondashuvlar tasodifiy yoki epizodik xarakterga ega emasligini, aksincha, ular davlatning uzoq muddatli modernizatsiya strategiyasi bilan bevosita bog‘langanligini ko‘rsatadi. Shuningdek, “O‘zbekiston — 2030” strategiyasida raqamli hukumat, startup ekotizimi, innovatsion iqtisodiyot va inson kapitalini rivojlantirishga oid ustuvor vazifalarning belgilanishi ta’lim tizimining mazmungan yangilanishini ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyotning zarur sharti sifatida ko‘rsatadi[3].

Mavzuning ilmiy dolzarbligi shundaki, innovatsion yondashuvlar ko‘pincha amaliyotda texnik vositalardan foydalanish, elektron platformalarni joriy etish yoki dars jarayonida ayrim interfaol metodlarni qo‘llash bilan chegaralab talqin qilinadi. Biroq ilmiy nuqtai nazardan innovatsiya bundan ancha kengroq jarayondir: u ta’lim maqsadlarini qayta belgilash, o‘quv mazmunini zamonaviy kompetensiyalar asosida loyihalash, pedagogik jarayonni shaxsga yo‘naltirish, baholash tizimini natijaga asoslash, ta’lim boshqaruvini ma’lumotlar va monitoring ko‘rsatkichlari bilan integratsiyalash, o‘qituvchi kasbiy faoliyatini uzluksiz rivojlantirish, ta’lim muhitini ochiq, inkluziv va hamkorlikka asoslangan makonga aylantirishni o‘z ichiga oladi. Demak, Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatidagi innovatsion

yondashuvlar faqat metodik yangilik emas, balki pedagogik tafakkurning konseptual o'zgarishidir[4].

Bugungi ta'lim jarayonida innovatsion yondashuvlarning ahamiyati o'quvchi va talabani tayyor bilimni qabul qiluvchi subyekt emas, balki bilimni izlovchi, tahlil qiluvchi, qayta ishlovchi, amaliy vaziyatda qo'llovchi va yangi g'oyalar yaratishga qodir faol shaxs sifatida shakllanishi bilan belgilanadi. Shu sababli loyiha asosida o'qitish, muammoli ta'lim, hamkorlikda o'qitish, aralash ta'lim, raqamli ta'lim resurslari, individual ta'lim trayektoriyasi, refleksiv baholash, portfolio, kompetensiyaviy topshiriqlar, STEAM va tadqiqotga yo'naltirilgan o'qitish kabi yondashuvlar ta'lim sifatini oshirishning muhim omillariga aylanmoqda. Ushbu metodlar o'quv jarayonini faqat axborot uzatish vositasidan ijodiy va tadqiqotga yo'naltirilgan faoliyat maydoniga aylantiradi[5].

Yangi O'zbekiston ta'lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlarning yana bir muhim jihati — boshqaruv madaniyatining o'zgarishi bilan bog'liq. Ta'lim muassasalari faoliyatini natijadorlik, ochiqlik, akademik mustaqillik, jamoaviy hamkorlik, tashabbuskorlik va javobgarlik tamoyillari asosida tashkil etish innovatsion siyosatning boshqaruvi mazmunini tashkil qiladi. Bunday sharoitda rahbar va pedagog kadrlar faqat ijrochi emas, balki innovatsion jarayonlarni loyihalovchi, jamoani o'zgarishga yo'naltiruvchi, ta'lim sifatini monitoring qiluvchi va o'quvchilarning ehtiyojlariga mos pedagogik muhit yaratadigan professional subyekt sifatida namoyon bo'ladi[6].

Shu asosda mazkur maqolaning maqsadi Yangi O'zbekiston ta'lim siyosatida innovatsion yondashuvlarning pedagogik-strategik mazmunini ilmiy tahlil qilish, ularning ta'lim jarayoni, o'qituvchi faoliyati, o'quvchi kompetensiyalari va ta'lim boshqaruviga ko'rsatadigan ta'sirini nazariy jihatdan asoslashdan iborat. Maqolada innovatsion yondashuvlar davlat siyosati, pedagogik nazariya, metodik amaliyot va xalqaro ta'lim tendensiyalari kesishgan nuqtada o'rganiladi. Bunda asosiy e'tibor ta'limdagi yangiliklarni mexanik joriy qilish emas, balki ularni milliy ta'lim tizimining ehtiyojlari, ijtimoiy-madaniy sharoiti, o'qituvchi salohiyati va o'quvchi shaxsining rivojlanish imkoniyatlari bilan uyg'unlashtirishga qaratiladi[7].

Adabiyotlar tahlili

Yangi O'zbekiston ta'lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlarni ilmiy asoslashda o'zbek pedagogika maktabi vakillarining innovatsion ta'lim texnologiyalari, kasbiy kompetentlik, pedagogik mahorat va ta'lim jarayonini modernizatsiyalashga oid tadqiqotlari muhim nazariy tayanch vazifasini bajaradi. Xususan, N.A. Muslimovning kasbiy ta'lim pedagogikasi, innovatsion ta'lim texnologiyalari va pedagogik kompetentlikka doir ishlari zamonaviy ta'limda o'qituvchining kasbiy faoliyatini yangicha tushunishga xizmat qiladi. Uning ilmiy-metodik qarashlarida pedagogning innovatsion kompetentligi faqat darsda yangi metodlardan foydalanish bilan cheklanmaydi, balki ta'lim maqsadini kompetensiyaviy natijalar bilan bog'lash, o'quv materialini faoliyatga yo'naltirilgan mazmunda tashkil etish, o'quvchi va talabani mustaqil fikrlashi, muammoli vaziyatni tahlil qilishi hamda amaliy yechim topish qobiliyatini rivojlantirish bilan uzviy aloqador jarayon sifatida talqin qilinadi. Bu yondashuv Yangi O'zbekiston ta'lim siyosatidagi inson kapitali, raqobatbardosh kadrlar, uzluksiz kasbiy rivojlanish va ta'lim sifati g'oyalari

bilan metodologik jihatdan uygʻunlashadi. Muslimov tomonidan ilgari surilgan innovatsion ta’lim texnologiyalarini pedagogik kompetentlik bilan birga koʻrish gʻoyasi bugungi ta’lim siyosatida oʻqituvchi shaxsini innovatsiya tashuvchisi, ta’lim sifatining asosiy subyekti va metodik yangilanishning markaziy omili sifatida baholash imkonini beradi[8].

R. Ishmuhamedov, A. Abduqodirov va A. Pardaevlarning “Ta’limda innovatsion texnologiyalar” yoʻnalishidagi ilmiy-metodik ishlari esa innovatsion yondashuvlarning amaliy didaktik mexanizmlarini yoritishi bilan alohida ahamiyatga ega. Ushbu mualliflar innovatsion texnologiyalarni ta’lim jarayonida oʻquvchi faolligini oshirish, oʻqituvchi va ta’lim oluvchi oʻrtasidagi hamkorlikni kuchaytirish, oʻquv materialini muammoli, izlanishli va interfaol shakllarda tashkil etish vositasi sifatida talqin qiladilar. Ularning qarashlarida interfaol metodlar, guruhli ishlash, bahs-munozara, amaliy topshiriqlar, muammoli vaziyat va refleksiv tahlil ta’lim jarayonining subyekt-subyekt xarakterini kuchaytiruvchi asosiy vositalar sifatida namoyon boʻladi. Mazkur yondashuv Yangi Oʻzbekiston ta’lim siyosatida oʻquvchini mustaqil fikrlovchi, tashabbuskor, ijodkor va ijtimoiy faol shaxs sifatida shakllantirish vazifasi bilan bevosita bogʻliqdir. Adabiyotlar tahlili shuni koʻrsatadiki, oʻzbek olimlari tomonidan ishlab chiqilgan innovatsion pedagogik texnologiyalar konsepsiyasi bugungi strategik ta’lim islohotlari uchun nazariy-metodik asos boʻlib xizmat qilishi mumkin, biroq zamonaviy sharoitda ushbu konsepsiyalar raqamli transformatsiya, ma’lumotlarga asoslangan boshqaruv, xalqaro baholash talablari va ta’limning individual trayektoriyasi bilan boyitilishi zarur[9].

Metodologik qism. Mazkur maqolada Yangi Oʻzbekiston ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlarni ilmiy tahlil qilish uchun bir-birini toʻldiruvchi metodologik yondashuvlar majmuasidan foydalanildi. Avvalo, tizimli yondashuv asosida ta’lim siyosati alohida normativ-huquqiy qarorlar yoki metodik tavsiyalar yigʻindisi sifatida emas, balki maktabgacha ta’lim, umumiy oʻrta ta’lim, professional ta’lim, oliy ta’lim, malaka oshirish, ilmiy tadqiqot, raqamli infratuzilma va mehnat bozori bilan oʻzaro bogʻlangan murakkab ijtimoiy-pedagogik tizim sifatida qaraldi. Kontent-tahlil metodi orqali ta’limni 2030-yilgacha rivojlantirishga oid konseptual hujjatlar, innovatsion ta’lim texnologiyalariga oid ilmiy-metodik manbalar, xalqaro tashkilotlarning ta’lim texnologiyalari va innovatsion oʻquv muhiti haqidagi xulosalari mazmunan tahlil qilindi. Qiyosiy-pedagogik tahlil metodi yordamida milliy ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlar xalqaro tajribadagi ta’lim oʻzgarishlari, raqamli transformatsiya, oʻquvchi markazli pedagogika, kasbiy hamkorlik va ta’lim sifatini baholash tendensiyalari bilan taqqoslandi. Konseptual umumlashtirish metodi orqali innovatsion yondashuvlarning asosiy tarkibiy komponentlari — maqsad, mazmun, metod, texnologiya, baholash, boshqaruv va natija oʻrtasidagi aloqadorlik aniqlashtirildi. Prognostik tahlil esa Yangi Oʻzbekiston sharoitida innovatsion yondashuvlarni joriy etishning istiqbolli yoʻnalishlarini, xususan, raqamli ta’lim platformalarini rivojlantirish, oʻqituvchilarning raqamli kompetentligini oshirish, ta’lim sifatini monitoring qilish, oʻquv dasturlarini kompetensiyaviy natijalarga moslashtirish va ta’lim muassasalarida innovatsion madaniyatni shakllantirish kabi vazifalarni ilmiy asoslashga xizmat qildi. Shuningdek,

maqolada analitik-sintetik tahlil usuli orqali mavjud ilmiy qarashlar va siyosiy-strategik vazifalar o‘zaro bog‘landi, natijada innovatsion ta’lim siyosati pedagogik jarayonning nazariy, metodik va boshqaruviy o‘zgarishlarini birlashtiruvchi yaxlit model sifatida talqin qilindi.

Natijalar. Tadqiqot natijalari Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlar bir necha o‘zaro bog‘liq yo‘nalishda namoyon bo‘layotganini ko‘rsatdi. Birinchidan, ta’lim mazmuni bilimlarni yodlash va qayta aytishga asoslangan an’anaviy modeldan kompetensiyaviy natijalarga yo‘naltirilgan modelga o‘tmoqda. Bu jarayonda o‘quvchi va talabaning tanqidiy fikrlashi, kreativligi, kommunikativ madaniyati, raqamli savodxonligi, ijtimoiy faolligi va kasbiy moslashuvchanligi asosiy pedagogik natija sifatida qaralmoqda. Ikkinchidan, ta’lim metodikasida interfaol, muammoli, loyiha va tadqiqotga yo‘naltirilgan yondashuvlar kuchaymoqda. Bunday metodlar o‘quvchini tayyor bilim iste’molchisi emas, balki bilimni yaratish jarayonining faol ishtirokchisiga aylantiradi. Uchinchidan, raqamli texnologiyalar ta’limni tashkil etishning yordamchi vositasi bo‘lib qolmay, balki pedagogik dizayn, individual ta’lim trayektoriyasi, masofaviy va aralash ta’lim, elektron baholash hamda ta’lim sifatini monitoring qilishning muhim infratuzilmasiga aylanmoqda. To‘rtinchidan, ta’lim boshqaruvida ochiqlik, natijadorlik, ma’lumotlarga asoslangan qaror qabul qilish va monitoring tizimlarining ahamiyati ortmoqda. Beshinchidan, o‘qituvchi kasbiy faoliyatiga qo‘yiladigan talablar yangilanmoqda: endilikda pedagog faqat bilim beruvchi emas, balki fasilitator, mentor, metodik dizayner, raqamli resurs yaratuvchi, o‘quvchi faoliyatini yo‘naltiruvchi va innovatsion muhit tashkilotchisi sifatida ko‘rilmoqda. Oltinchidan, ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlar ilmfan, ishlab chiqarish va ta’lim integratsiyasini kuchaytirib, nazariy bilimlarning amaliy qiymatini oshirishga xizmat qilmoqda. Natijalarning umumiy tahlili shuni ko‘rsatadiki, Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatida innovatsiya alohida metod yoki texnik yangilik sifatida emas, balki ta’lim tizimining maqsadi, mazmuni, metodlari, boshqaruvi va baholash mezonlarini tubdan yangilovchi strategik paradigma sifatida shakllanmoqda. Biroq ushbu paradigmaning samaradorligi innovatsion g‘oyalarni amaliyotga joriy etishda o‘qituvchilarning tayyorgarligi, raqamli infratuzilmaning yetarililigi, metodik ta’minotning sifatli ishlab chiqilishi, baholash tizimining real kompetensiyalarni aniqlashga mosligi va ta’lim muassasalarida hamkorlik madaniyatining rivojlanishiga bevosita bog‘liqdir.

Muhokama. Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlarni xalqaro ilmiy qarashlar bilan qiyoslaganda, M. Fullan va A. Hargreavesning ta’lim islohotlari haqidagi polemik qarashlari alohida ahamiyat kasb etadi. M. Fullan ta’limdagi o‘zgarishlarni murakkab ijtimoiy jarayon sifatida talqin qilib, innovatsiyalar muvaffaqiyati faqat yangi dastur, texnologiya yoki buyruqning mavjudligi bilan emas, balki ularning maktab madaniyati, rahbarlik, o‘qituvchi motivatsiyasi, hamkorlik va tizimli qo‘llab-quvvatlash bilan bog‘liq holda amalga oshirilishi bilan belgilanadi, degan g‘oyani ilgari suradi. Uning fikricha, ta’lim islohoti real samara berishi uchun pedagoglar o‘zgarishlarning mazmunini tushunishi, ularni o‘z kasbiy amaliyoti bilan bog‘lashi va yangilikni tashqi majburiyat emas, ichki ehtiyoj sifatida qabul qilishi lozim. Bu yondashuv Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosati uchun

muhim nazariy saboq beradi: innovatsion texnologiyalarni joriy etishning o‘zi yetarli emas, balki ularni ta’lim muassasasi madaniyati, o‘qituvchi kompetensiyasi va ta’lim oluvchining real ehtiyojlari bilan uyg‘unlashtirish zarur. A. Hargreaves esa ta’limdagi innovatsiyalarni o‘qituvchi professionalligi, kasbiy hamkorlik va pedagogik jamoaning emotsional-intellektual holati bilan bog‘laydi. Uning qarashlarida ta’lim islohotlarining muvaffaqiyati yuqoridan pastga qarab beriladigan ma’muriy ko‘rsatmalardan ko‘ra, o‘qituvchilar o‘rtasidagi professional hamjamiyat, tajriba almashish, o‘zaro ishonch va ijodiy erkinlikka ko‘proq bog‘liqdir. Hargreaves nazariyasida innovatsiya o‘qituvchiga qo‘shimcha yuk sifatida emas, balki uning kasbiy o‘sishi, ijodiy tashabbusi va pedagogik mas’uliyatini namoyon etish imkoniyati sifatida qaraladi. Shu jihatdan Fullan va Hargreaves o‘rtasidagi ilmiy polemika innovatsion ta’lim siyosatining ikki muhim qirrasini ochib beradi: Fullan tizimli o‘zgarish, liderlik va islohotlarni institutsionallashtirishga urg‘u bersa, Hargreaves o‘qituvchi subyektivligi, kasbiy madaniyat va professional hamkorlikni markazga qo‘yadi. Yangi O‘zbekiston sharoitida ushbu ikki yondashuvni qarama-qarshi emas, balki o‘zaro to‘ldiruvchi nazariy asos sifatida qabul qilish maqsadga muvofiqdir. Chunki davlat siyosati darajasida belgilangan strategik vazifalar ta’lim muassasasi darajasida o‘qituvchi tashabbusi, metodik erkinlik, raqamli kompetentlik va hamkorlik madaniyati bilan mustahkamlanmasa, innovatsion yondashuvlar formal xarakterda qolib ketishi mumkin. Aksincha, o‘qituvchilarning ijodiy tashabbuslari tizimli qo‘llab-quvvatlash, monitoring, resurs va metodik ta’minot bilan uyg‘unlashsa, ta’lim siyosatidagi innovatsiyalar real sifat o‘zgarishiga aylanadi. Shu sababli Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatida innovatsion yondashuvlarni baholashda faqat joriy etilgan texnologiyalar soni emas, balki ularning o‘quvchi natijalariga, o‘qituvchi kasbiy o‘sishiga, ta’lim muhitining ochiqqligiga va boshqaruv qarorlarining natijadorligiga ko‘rsatgan ta’siri asosiy mezon bo‘lishi lozim[10].

Xulosa. Xulosa qilib aytganda, Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatidagi innovatsion yondashuvlar mamlakatning ijtimoiy-iqtisodiy modernizatsiyasi, inson kapitalini rivojlantirish va raqobatbardosh bilimlar jamiyatini shakllantirish strategiyasi bilan uzviy bog‘liqdir. Tadqiqot tahlillari shuni ko‘rsatadiki, innovatsion yondashuvlar ta’limda faqat texnologik yangilanishni emas, balki pedagogik tafakkur, metodik madaniyat, boshqaruv falsafasi va baholash mezonlarining yangilanishini anglatadi. Kompetensiyaviy yondashuv, raqamli ta’lim, interfaol metodlar, loyiha va tadqiqotga asoslangan o‘qitish, individual ta’lim trayektoriyasi, ochiq boshqaruv va uzluksiz kasbiy rivojlanish Yangi O‘zbekiston ta’lim siyosatining asosiy innovatsion tayanchlari sifatida namoyon bo‘lmoqda. Shu bilan birga, innovatsion siyosatning real samaradorligi pedagoglarning kasbiy tayyorgarligi, raqamli infratuzilmaning sifati, metodik qo‘llab-quvvatlash, ilmiy asoslangan monitoring va ta’lim muassasalaridagi hamkorlik madaniyatiga bog‘liq. Shuning uchun kelgusida ta’lim islohotlarini chuqurlashtirishda innovatsion texnologiyalarni joriy etish bilan bir qatorda, ularning pedagogik mazmunini, o‘quvchi shaxsiga ta’sirini, o‘qituvchi professionalligini rivojlantirishdagi o‘rnini va ta’lim sifatiga ko‘rsatadigan real natijalarini ilmiy asosda baholash zarur. Mazkur maqola doirasida olingan nazariy xulosalar Yangi O‘zbekiston

ta’lim siyosatida innovatsion yondashuvlarni tizimli, kompetensiyaviy, raqamli va insonparvar pedagogika tamoyillari asosida rivojlantirishning ilmiy-metodik ahamiyatini tasdiqlaydi.

Foydalanilgan adabiyotlar ro’yxati

1. Qaxorova T. U., Gavharoy S. Tibbiyot ta’limida ingliz tilini o’qitishda raqamli texnologiyalar, simulyatsiya va role-play metodlarining integratsiyasi //Advanced methods of ensuring the quality of education: problems and solutions. – 2025. – T. 2. – №. 12. – C. 115-118.
2. Istamova S. H. R., Sevinch R. Ingliz tili adabiyotini o’qitish metodikasi //pedagogik tadqiqotlar jurnali. – 2025. – T. 7. – №. 2. – C. 260-262.
3. Mahmudshoyeva G. Y. Q., Mirzoyeva L. R. Ingliz tili o’qitishda virtual va onlayn platformalardan foydalanish: innovatsion metodlar //Academic research in educational sciences. – 2025. – T. 6. – №. NUU Conference Students 1. – C. 195-199.
4. Xaitmuratova Z. S., Salomova G. A. Ingliz tili darslarida texnologiya va onlayn resurslardan foydalanish //Inter education & global study. – 2025. – T. 3. – №. 1. – C. 294-300.
5. Odilova K. T. Bugungi kunda chet tilini o’qitishdagi muammolar va kompyuter lingvistikasining tahlili //International scientific journal of Biruni. – 2023. – T. 2. – №. 3. – C. 45-48.
6. Tojiyeva A. O’quvchilarda ingliz tilidagi lingvistik kompetensiyani shakllantirishda tizimli yondashuvning roli //Maktabgacha va Maktab Ta’limi Jurnali. – C. 674704.
7. Eshboyeva S. Ingliz tilini o’qitishda mediatexnologiya vositalarini tadbiq qilishning optimal shakl va usullari //Maktabgacha va Maktab Ta’limi Jurnali. – C. 674675.
8. Ostanov A. Chet Tillarini o’qitishda innovatsion yondashuv asosida talabalar kreativ tafakkurini shakllantirishning pedagogik mexanizmlari (nemis tili misolida) //Maktabgacha va Maktab Ta’limi Jurnali. – C. 675072.
9. Yuldasheva O. O. Ingliz tili ta’limida innovatsion texnologiyalarning xususiyatlari //pedagog. – 2024. – T. 7. – №. 10. – C. 29-31.
10. Shamsiddinova S. Maktablarda ingliz tili fanini o’qitishda ilg’or innavasion metodlardan foydalanish usullari //“ilm fan qanoti”. – 2026. – T. 1. – №. 1.